

Üksildase uitaja mõtisklused 86.

Mõnikord on ajalehed nii tühjad, et kasvõi ulu. Nii on ka, eriti nädalavahetustel, uudisteprogrammidega raadios ja televisioonis. Ometi peab ajaleht ilmuma, uudisteprogramm eetrisse minema, inimesed palka saama. Raadios on asi lihtsam: paned esimese ettejuhtuva šlaagri peale ja ongi asi vask. Mida aga teha ajalehega? Soovitan kasutada Öhtulehe metoodikat, mida vene keeles tuntakse nime all *ja u mamõ durotska*.

Kaks nädalat tagasi ostis meie kool kasutatud klaveri "Estonia" sel lihtsalt põhjusel, et segastel aegadel läksid meie kooli kõik õppevahendid kaduma. Suures hoones alustasime õppeaastat ilma ühegi kolbita, ilma ühegi muusikariistata. Uus klaver "Estonia" maksab 300 000 krooni, aga sellist summat ei saa linn praegu meie peale küll kulutada, sest äsjane remont oli väga kallis. Ka peaminister oli meie saatusest teadlik ja lubas võimalusel abistada. Kuid tal tuleb abistada ka palju hullemas olukorras koole, mistõttu ma pole pahane, et abi venima jäi. Kool sai Prantsuse suursaadikult sünnipäevaks rahalise kingituse ja ma palusin härra Jacques Faure'ilt luba osta just selle raha eest kasutatud klaver. Härra Faure soovis mulle tuult tiibadesse. Uurinud kasutatud klaverite hindu ja leidnud soodsa pakkumise (80 000 krooni), ostsingi klaveri.

Möödunud reedel helises meie koolitelefon. Võtsin toru ja järgnevalt oli enamvähem selline: "Siin Öhtuleht. Öelge, kas teie koolil on uus klaver?" Vastasin, et on küll, sest ka vana klaver on meie jaoks antud juhul uus muusikariist. "Kas see on Steinway klaver?" Vastasin, et ei ole, meil on Eesti klaver, tõsi küll, juba kasutatud, kuid täiesti tip-top. "Aga kas te tahaksite Steinway klaverit?" Vastasin, et kes ei tahaks endale Steinway

LAURI LEESI

klaverit, et ma tahan juba täna öhtul süüa musta kalamarja ja trühvleid ja igal öösel olen ma unes Peugeot 406 roolis. "Haridusametist on meile teatatud, et te saate Steinway klaveri." Ütlesin, et haridusametis ei ole sellist idioti, kes nii räägiks, sest neil on enne suviseid suurremonte koolides lood üpriski halvad. "See isik ei tööta haridusametis, vaid ühes Tallinna haridusosakonnas." Küsisin ajakirjanikult, kas see inimene töötab haridusosakonnas koristaja või elektrikuna, kuid mahe naisehäälel vastas mulle, et informatsioon on salajane ja lisas: "Kas me võime teie uut klaverit pildistama tulla?" – "Mis te temast ikka pildistate, te ju ei pildista oma uusi saapaid, kui te nad talve hakul ostate?" – "Aga kelle käest te selle klaveri ostate?" – "Mis tähtsust, kelle käest, te ju ei küsi leivamüüja nime, kui te temalt pätsi leiba ostate!" Pannin toru ära ja jäin ootama järgmise päeva Öhtulehte.

"Sügavalt salastatud plaan hariduselus. Prantsuse Lütseumile kaubeldakse 1,2-miljonilist klaverit. Kirsti Vainküla."

Nii algab nädalavahetuse Öhtulehe 6. leheküljelt 7-ndale leheküljele ulatuv jurajutt

Steinway klaverist. Augutähteks on suur pilt klassi ees žestikuleerivast õpetaja Leesist selles kampsunis, mida ta kandis 1983. aastal ja esimeses pingis istub juba ammu ülikooli lõpetanud meie kooli õpetaja, tollane õpilane Signe Ernist. Aga nüüd kuulake juttu ennast: "Linna arutatakse, kuidas lütseumile uus klaver muretseda. Jutt käib maksuametis raha rahast ning 1,2 miljonit krooni maksvast Steinway klaverist. Kõrge haridusametnik väitis Öhtulehele, et klaveriraha "peitmiseks" olevat isegi kaval plaan välja mõeldud. On kuulda, et klaver plaanitakse muretseda linna investimisrahadest. Öhtulehele on väidetud, nagu oleks asja taga üks poliitiline erakond. Ja suuresti isiklikud huvid, kinnitati haridusringkondadest.

Järgmise nädalavahetuse Öhtulehele on mul uus lugu välja pakkuda: "Sügavalt salastatud mahhinatsioon eesti hariduselus. Prantsuse Lütseumile ostetakse maksu maksjate raha eest 3,5 miljonit krooni maksev giljotiin. Asja taga on üks poliitiline erakond ja suuresti isiklikud huvid."

Kas ma välistan ihunuhtluse pedagoogikas? Varem ma välistasin, praegu ma nii ranget enam ei ole. Soovitan reporteri isal plikalt püksid maha ajada ja tal pepu tuliseks teha; kaks päeva talle magustoitu mitte anda ja nädal aega linna mitte lasta. Kui noor inimene peaks juba abielus olema, siis tehku seda tema mees.

Leesi